

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/17/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200551
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011200551.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: A. Z., bytom P. zastúpeného JUDr. Štefanom Dostálom, advokátom so sídlom Námestie oslobodenia 13, Senica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-171/2010 zo dňa 17. februára 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 58/2011-27 zo dňa 14. februára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 58/2011-27 zo dňa 14. februára 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-171/2010 zo dňa 17. februára 2011, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz ministra vnútra č. 494 zo dňa 29. novembra 2010 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) z dôvodu, že žalobca porušil služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom tým, že nebol čestný a disciplinovaný, keď napriek oboznámeniu so sprísnenými opatreniami v súvislosti s používaním alkoholu sa ako vodič motorového vozidla bezdôvodne odmietol podrobiť dychovej skúške i lekárskemu vyšetreniu a odberu krvi na zistenie alkoholu, hoci reálne vzniklo podozrenie, že riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu. Žalobca tým mal porušiť aj základnú povinnosť policajta ustanovenú v § 48 ods. 3 písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože sa mimo službu nezdržal konania, ktoré mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že dňa 9. októbra 2010 asi o 23.35 hod. hliadka OO PZ

Šaštín Stráže v rámci celokrajскеj dopravno-bezpečnostnej akcie so zameraním na kontrolu dodržiavania zákazu požívania alkoholu a iných návykových látok vodičmi pred alebo počas vedenia vozidla a dodržiavania ustanovených alebo obmedzených rýchlostí jazdy vozidiel zastavila motorové vozidlo zn. Škoda Favorit ev. č. A., ktoré vyšlo z príjazdovej cesty medzi obcou Borský Svätý Jur. Po zastavení bol vodič vozidla hliadkou PZ vyzvaný k vypnutiu motorového vozidla a k predloženiu dokladov potrebných na premávku a vedenie motorového vozidla. Nakoľko vodič uviedol, že uvedené doklady u seba nemá, bol vyzvaný k vystúpeniu z vozidla a oznámeniu svojich osobných údajov potrebných na zistenie jeho totožnosti. Vodič následne vystúpil, nestabilnou tackavou chôdzou prešiel za vozidlo a odpovedal, že požadované údaje nepovie a hliadka si ich má zistiť previerkou v príslušných evidenciách podľa evidenčného čísla vozidla, z ktorého vystúpil a ktorého je majiteľom. Po poučení o oprávnení predviesť ho na OO PZ Šaštín Stráže za účelom zistenia totožnosti, vodič uviedol, že je kolega, nevie sa však preukázať, nakoľko svoj služobný preukaz príslušníka PZ zabudol doma. Hoci bol opakovane hliadkou vyzvaný k uvedeniu jeho osobných údajov, toto odmietol. Požadované údaje uviedol až po príchode hliadkou privolaného zástupcu riaditeľa ODI OR PZ Senica, ktorý bol určený za riadiaceho dopravno-bezpečnostnej akcie. Previerkou uvedených údajov bolo zistené, že sa jedná o žalobcu. Keď bol následne opakovane vyzvaný k podrobeniu sa dychovej skúške, odpovedal, že nie je ochotný sa jej podrobiť. Preto bol poučený o možnosti žiadať lekárske vyšetrenie a odber krvi na zistenie alkoholu, čo taktiež odmietol. So žalobcom bola spísaná správa o objasňovaní priestupku, do ktorej sa odmietol vyjadriť a podpísať ju. Ďalšia jazda mu bola zakázaná. Situácia na mieste kontroly bola od okamihu príchodu zástupcu riaditeľa ODI OR PZ Senica podľa § 69 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. zaznamenaná služobnou kamerou na videozáznam.

V konaní boli v súlade s § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. hodnotené aj dôkazy, ktoré navrhol vykonať žalobca (výpovede N. P. a O. I.), pričom tieto boli vyhodnotené vo vzájomnom kontexte a súvislosti s ostatnými zadováženými dôkazmi. Krajský súd sa po vyhodnotení vykonaného dokazovania stotožnil so záverom žalovaného, že na základe zadovážených a vykonaných dôkazov, bolo možné dôvodne považovať konanie žalobcu kladené mu za vinu za dostatočne preukázané.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Uviedol, že vykonanie dokazovania zo strany správneho orgánu bolo jednostranné a jeho údajné protiprávne konanie sa nepreukázalo. Žalobca tvrdí, že vozidlo neriadil pod vplyvom alkoholu a dychovú skúšku neodmietol, čo potvrdili aj svedkovia N. P. a O. I.. Postup služobnej hliadky polície bol v rozpore s § 18 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, nakoľko ho hliadka nepredviedla k overeniu totožnosti a k výsluchu na políciu. Žalobca uviedol, že mu nebol odobratý vodičský preukaz a nebol ani priestupkovo riešený z dôvodu údajného odmietnutia dychovej skúšky a skúšky na alkohol v krvi. Na adresu obrazovo-zvukového záznamu z prejednávania priestupku žalobca uviedol, že jeho kvalita je pomerne nízka, záznam je čierno-biely, rozostrený a rozhovor osôb je nezrozumiteľný.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že žalobca je zo spáchania protiprávneho konania usvedčovaný predovšetkým audio-videozáznamom z miesta kontroly, ako aj výpoveďami prítomných príslušníkov PZ, pričom o hodnovernosti týchto dôkazov niet dôvodu pochybovať. Žalobcovu verziu priebehu udalosti potvrdili jeho známi a ich výpovede, ktoré sú v zjavnom protiklade s obsahom ostatných dôkazov, nemožno považovať za nestranné a neovplyvnené snahou pomôcť žalobcovi zotrvať v PZ. Žalobca bol oboznámený so všetkými internými predpismi upravujúcimi zákaz viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, ako aj s povinnosťou podrobiť sa na výzvu či už dychovej skúške alebo lekárskeho vyšetreniu za účelom zistenia možnej prítomnosti alkoholu v jeho dychu alebo krvi, teda vedel a bol uzrozumený, že ak sa u neho pri vedení motorového vozidla zistí prítomnosť alkoholu v jeho dychu prípadne v krvi, bude zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený v súlade s § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v

spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, t.j. orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Železničnej polície podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., podľa ktorého policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy bolo žalovaným posúdené konanie žalobcu, keď sa ako vodič motorového vozidla bezdôvodne odmietol podrobiť dychovej skúške i lekárskemu vyšetreniu a odberu krvi na zistenie alkoholu, hoci reálne vzniklo podozrenie, že riadil vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Služobný pomer žalobcu bol založený a riadi sa podľa zákona č. 73/1998 Z. z., pričom podľa § 16 ods. 1 služobný pomer vzniká dňom určeným v rozhodnutí nadriadeného o prijatí občana do služobného pomeru, ak nastúpi štátnu službu v tento deň a zloží služobnú prísahu. Predpokladom vzniku služobného pomeru policajta je teda okrem iného aj zloženie služobnej prísahy. Z obsahu služobnej prísahy policajta zakotvenej v ustanovení § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že policajt má byť čestným, statočným a disciplinovaným, ktorý svoje sily a schopnosti vynaloží na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života, riadi sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, dodržiavať služobnú disciplínu (§ 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona).

Na základe citovaných ustanovení zákona č. 73/1998 Z. z. najvyšší súd nepovažuje odvolacie námietky žalobcu za dôvodné. Podľa názoru najvyššieho súdu žalovaný v preskúmanom rozhodnutí nevybočil z medzí zákona, keď v konaní žalobcu videl tak závažné a hrubé porušenie služobnej prísahy, ktoré odôvodňuje prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. V personálnom konaní bolo konanie žalobcu riadne prešetrené a skutkový stav podrobne zistený. Svedčí o tom obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplýva, že správne orgány podrobne zisťovali okolnosti, za ktorých sa skutok stal a vykonané dôkazy vyhodnotili v súlade s ustanovením § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. Skutočnosť, že vykonané dôkazy boli v konečnom dôsledku vyhodnotené v neprospech žalobcu, neznamena, že by hodnotenie dôkazov bolo jednostranné, či tendenčné. Žalovaný vychádzal tak z výpovedí službukonajúcich policajtov, z výsluchu svedkov navrhovaných žalobcom, ako aj z obrazovo-zvukového záznamu priebehu skutku. Záver, ku ktorému dospel žalovaný po vyhodnotení všetkých dôkazov považuje aj odvolací súd, zhodne s názorom krajského súdu, za logický a správny.

Vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu je bezpochyby závažné protiprávne konanie. Skutočnosť, že žalobca odmietol vykonať dychovú skúšku na prítomnosť alkoholu, aj keď jeho

správanie nasvedčovalo tomu, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, je možné postaviť na roveň tomu, ako keby sa tejto skúške bol podrobil s pozitívnym výsledkom. Je nevyhnutne potrebné, aby príslušníci ozbrojeného zboru, ktorí sú akousi „predĺženou rukou štátu“ a ich úlohou je dohliadať nad dodržiavaním právnych predpisov platných v Slovenskej republike ako aj postihovať ich porušenie, dôsledne dodržiavali tieto právne predpisy. Verejnosť oprávnene očakáva, že príslušníci silových zložiek štátu budú sami rešpektovať zákony, ktorých dodržiavanie kontrolujú, a preto možno konanie žalobcu oprávnene hodnotiť ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a táto skutočnosť je spôsobilá spôsobiť ujmu policajnému zboru, a preto ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Ako príslušník PZ, riadne oboznámený so všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj s internými normami, musel žalobca vedieť, aké sú jeho povinnosti a akým následkom sa ich nesplnením vystavuje.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu správnym orgánom a správne právne posúdené.

Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správnomu orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.